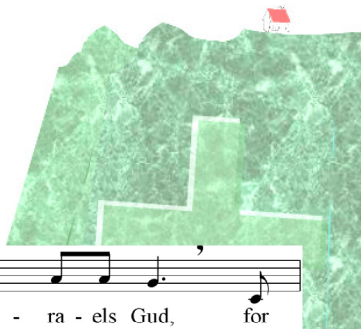

MORGEN-ANDAGTEN

1. Zakarias' lovsang

Lo - vet væ - re Her - ren, Is - ra - els Gud, for
han har be - søgt og for - løst sit folk.

Lovet være Herren, Israels Gud, for han har besøgt og forløst sit folk.

Han har oprejst os / frelsens horn *
i sin tjener / Davids hus,
sådan som han fra gammel tid / har forkyndt*
ved sine hellige pro-/ feters mund:
at frelse os fra vore / fjender *
og fra alle dem, som / hader os,

Lovet være Herren, Israels Gud, for han har besøgt og forløst sit folk.

at vise barmhjertighed mod vore / fædre*
og huske på sin hel-/ lige pagt,
den ed, han tilsvor vor fader / Abraham:*
at fri os fra vore / fjenders hånd
og give os at tjene ham / uden frygt *
i fromhed og retfærdighed for hans åsyn alle vore / dage.

Lovet være Herren, Israels Gud, for han har besøgt og forløst sit folk.

Og du, mit barn, skal kaldes den Høje-/ stes profet,*
for du skal gå foran Herren og bane hans /veje
og lære hans folk at kende / frelsen *
i deres synders for-/ ladelse,
takket være vor Guds inderlige barm-/ hjertighed,*
hvormed solopgangen fra det høje vil be-/ søge os
for at lyse for dem, der sidder i mørke og i dødens / skygge,*
og lede vore fødder ind på / fredens vej.

Lovet være Herren, Israels Gud, for han har besøgt og forløst sit folk.

2. Hør Herrens ord!

Mandag: Dommerbogen 6,36-40

Duggen og ulden

Vil du frelse, sådan som du har lovet? (v36)

Tirsdag: Dommerbogen 7,1-7

Labbe vand som hunde

Du har for mange folk hos dig til at jeg kan frelse dig. (v2b)

Onsdag: Dommerbogen 7,9-15

Et bygbrød kom rullende ned

Hvis du er bange, så gå derned. ... Når du hører, hvad de siger, vil du få styrke ... (v10-11)

Torsdag: Dommerbogen 8,22-35

Herren er jeres Klippe – også når Gideon er borte

"Nej, ikke jeg, heller ikke min søn skal herske over jer. Herren skal herske over jer!" (Dom 8,23)

O, Gud ske lov for nådens ord / til trøst for dem, som græde!
Og Gud ske lov for Jesu spor, / hvori de små kan træde!
Og Gud ske lov for Herrens Ånd, / som fører os i ledebånd
til evig fred og glæde!

3. Bøn

Tak og forbøn

Fader vor, du, som er i Himlene! Helliget blive dit navn; komme dit rige; ske din vilje som i Himmelen, således også på jorden; giv os i dag vort daglige brød; og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere; led os ikke ind i fristelse; men fri os fra det onde; for dit er riget og magten og æren i evighed! Amen.

4. Morgensalme

Nr. 48: Nu rinder solen op af østerlide (udvalgte vers)

5. VELSIGNELSEN

OM AFTENEN

Kl. 19:00: Familiemøde

Sang

Dukketeater (v. Birgitte Bay Jensen)

Mandag: ULDEN og DUGGEN

Tirsdag: DRIKKE som HUNDE

Onsdag: BRØD kom RULLENDE

Kl. 19.30: Pause

Kl. 19:45: Aftenmøde

Sang

Prædiken

LØRDAG: *Vær ikke bange! Dom 6,11-24 (SH)*

SØNDAG: *Guds fred i magtesløsheden Dom 6,23 / Joh 20,19 (LGJ)*

MANDAG: *Alteret på klippen Dom 6,25-32. (G.Samiec)*

TIRSDAG: *Du har for mange folk hos dig! Dom 7,1-8 (George Samiec)*

ONSDAG: *Jeg tager ud at fiske - Vi tager med Joh 21,1-14 (LGJ)*

O, Gud ske lov for nådens ord / til trøst for dem, som græde!

Og Gud ske lov for Jesu spor, / hvori de små kan træde!

Og Gud ske lov for Herrens Ånd, / som fører os i ledebånd

til evig fred og glæde!

Afslutning (se bagsiden)

BØN, VELSIGNELSE og SALME

BØN

Simeons lovsang – og vores (Luk 2,29-32)

Præst: Herre, nu lader du din tjener gå bort med fred efter dit ord.

For mine øjne har set din frelse,
som du har beredt for alle folk:

Et lys til åbenbaring for hedninger
og en herlighed for dit folk Israel.

Jesu sidste ord - og vores (Salme 31,6)

Alle: **I dine hænder betror jeg min ånd,
Du udfrier mig, Herre, du trofaste Gud.**

Dauids aftenbøn – og vores (Salme 4,7b-9)

Præst: Løft dit ansigts lys mod os, Herre!

Alle: **Du har givet mig større glæde i hjertet,
end man har, når der er rigdom af korn og vin.**

Præst: I fred kan jeg lægge mig og sove,

Alle: **for kun du, Herre, lader mig bo i tryghed.**

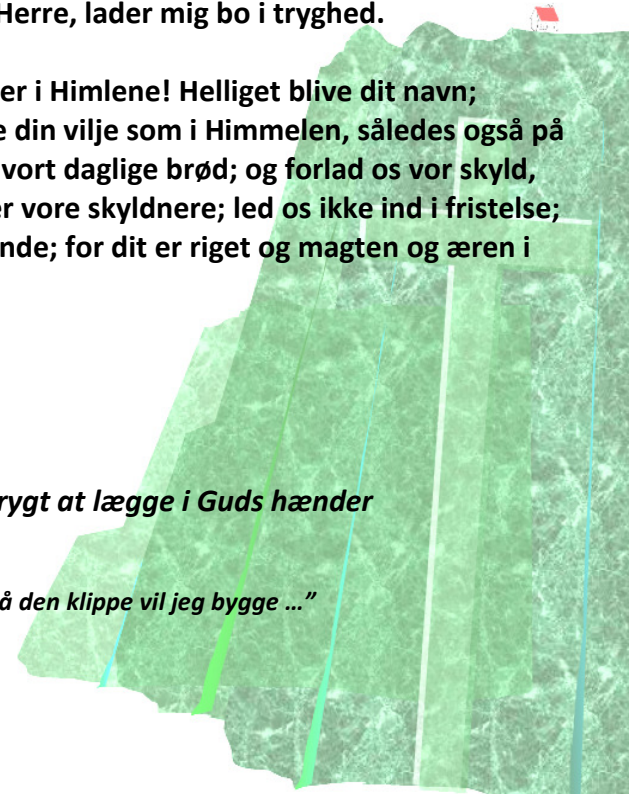
**Fader vor, du, som er i Himlene! Helliget blive dit navn;
komme dit rige; ske din vilje som i Himmelen, således også på
jorden; giv os i dag vort daglige brød; og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere; led os ikke ind i fristelse;
men fri os fra det onde; for dit er riget og magten og æren i
evighed! Amen.**

VELSIGNELSEN

SALME

nr. 53 *Hvor er det trygt at lægge i Guds hænder*

Sommerlejren 2014: *"På den klippe vil jeg bygge ..."*

MANDAG

Duggen og ulden

”Vil du frelse, sådan som du har lovet?”

(Dom 6,36)

Dommerbogen 6,36-40:

v36 Gideon sagde til Gud: »Vil du frelse Israel ved mig, sådan som du har lovet? **v37** Nu lægger jeg noget uld på tærskelpladsen, og hvis der falder dug på ulden alene, mens der er tørt på jorden, så ved jeg, at du vil frelse Israel ved mig, sådan som du har lovet.«

v38 Og sådan gik det. Da han næste morgen vred ulden, pressede han så meget dug af den, at der blev en skålfuld vand.

v39 Gideon sagde til Gud: »Du må ikke blive vred på mig, når jeg taler denne ene gang endnu. Lad mig bare én gang til prøve med ulden. Lad ulden alene være tør, mens der falder dug på jorden.«

v40 Og sådan gjorde Gud den nat. Kun ulden var tør, mens der var dug på jorden.

TIRSDAG

Labbe vand som hunde

”Du har for mange folk hos dig til

at jeg kan frelse dig.” (Dom 7,2b)

Dommerbogen 7,1-7:

v1 Næste morgen slog Jerubba'al – den samme som Gideon – lejr ved Harod-kilden sammen med alle de folk, han havde hos sig; midjanitternes lejr lå længere mod nord, ved More-højen nede på sletten.

v2 Herren sagde til Gideon: »Du har for mange folk hos dig til, at jeg vil give midjanitterne i deres hånd; Israel vil bare selv tage æren og sige: Min egen hånd har skaffet mig sejr. **v3** Derfor skal du råbe til folket: Enhver, der er bange og rædselsslagen, skal vende hjem!« Sådan sorterede Gideon dem, og toogtyve tusind mand vendte hjem, mens ti tusind blev tilbage.

v4 Men Herren sagde til Gideon: »Der er stadig for mange folk. Før dem ned til kilden, dér vil jeg sortere dem for dig. Den, jeg siger du skal tage med, skal gå med dig, og den, jeg siger du ikke skal tage med, må ikke gå med dig.«

v5 Så førte Gideon sine folk ned til kilden. Og Herren sagde til ham: »Alle dem, der labber vandet i sig som hunde, skal du skille ud fra alle dem, der lægger sig på knæ for at drikke.« **v6** Tallet på dem, der labbede vandet i sig, var tre hundrede. Alle de andre lagde sig på knæ og drak ved at føre hånden til munden.

v7 Da sagde Herren til Gideon: »Med de tre hundrede mand, som labbede vandet i sig, vil jeg give jer sejr; jeg giver midjanitterne i din hånd. Alle de andre skal gå hjem hver til sit.«

ONSDAG

Et bygbrød kom rullende ned

Hvis du er bange, så gå derned sammen med din våbendrager Pura. Når du hører, hvad de siger, vil du få styrke til at rykke ned mod lejren.... (Dom 7,10-11)

Dommerbogen 7,9-15:

v9 Samme nat sagde Herren til ham: »Ryk nu ned mod lejren. Jeg giver den i din hånd. **v10** Men hvis du er bange for at rykke ned mod lejren, så gå derned sammen med din våbendrager Pura. **v11** Når du hører, hvad de siger, vil du få styrke til at rykke ned mod lejren.« Så gik han med sin våbendrager Pura ned imod vagtposterne i udkanten af lejren.

v12 Midjanitterne og amalekitterne og alle Østens folk lå så tæt som græshopper nede på sletten; deres kameler kunne ikke tælles, de var så talrige som sandet ved havets bred.

v13 Netop som Gideon nåede derned, var der en, der var ved at fortælle en anden om en drøm, han havde haft. Han sagde: »Jeg drømte, at et bygbrød kom rullende ned mod midjanitternes lejr. Det ramte et telt, så det faldt, brødet væltede det omkuld, og dér lå teltet!« **v14** Den anden svarede: »Det kan kun betyde Joashs søn israelitten Gideons sværd. Gud har givet midjanitterne og hele lejren i hans hånd.«

v15 Da Gideon hørte drømmen fortalt og tydet, bøjede han sig i bøn. Så vendte han tilbage til israelitternes lejr og sagde: »Stå op! Herren har givet midjanitternes lejr i jeres hånd.«

TORSDAG

Herren er jeres klippe – også når Gideon er borte

Israelitterne sagde til Gideon: »Du skal herske over os, både du og din søn og din sønnesøn, for du har frelst os fra midjanitterne.« Gideon sagde til dem: »Nej, jeg skal ikke herske over jer, og min søn heller ikke. Herren skal herske over jer.« (Dom 8,22-23)

Dommerbogen 8,22-35:

v22 Israelitterne sagde til Gideon: »Du skal herske over os, både du og din søn og din sønnesøn, for du har frelst os fra midjanitterne.« **v23** Gideon sagde til dem: »Nej, jeg skal ikke herske over jer, og min søn heller ikke. Herren skal herske over jer.« **v24** Gideon sagde til dem: »Jeg vil bede jer alle om at give mig de næseringe, I har taget som bytte.« Fjenden havde nemlig næseringe af guld, for de var ismaelitter. **v25** »Det skal du få,« sagde de, og så bredte de en kappe ud og kastede de næseringe, de havde taget som bytte, på den. ... **v27** Af det lavede Gideon en efod, som han satte i sin by Ofra, og dér horede alle israelitterne med den. Den blev en snare for Gideon og hans hus.

v28 Sådan bukkede midjanitterne under for israelitterne, og de løftede ikke hovedet igen. Derefter havde landet ro i fyrre år, så længe Gideon levede.

v29 Jerubba'al, Joashs søn, drog hjem og blev der. **v30** Gideon fik halvfjerds sønner, for han havde mange koner. **v31** Han fik også en søn med en medhustru i Sikem; ham gav han navnet Abimelek.

v32 Gideon, Joashs søn, døde i en høj alder og blev begravet i sin far abiezritten Joashs grav i Ofra.

v33 Da Gideon var død, gav israelitterne sig igen til at hore med Ba'alerne; de gjorde Ba'al-Berit til deres gud. **v34** De huskede ikke Herren deres Gud, som havde reddet dem fra deres fjender på alle sider. **v35** De var ikke trofaste mod Jerubba'als, Gideons, hus og gengældte ham ikke alt det gode, han havde gjort mod Israel.